

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut
Godina 5 - Broj 9 - februar/veljača 2017.

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
"Matija Gubec" Tavankut
Godina 5 - Broj 9 -
februar/veljača 2017.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 11 a,
Donji Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: osmgubec@eunet.rs

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

Urednici rubrika i novinari

Marina Jakočević 8.c
Mario Stantić 8. c
Ana Skenderović 6. c
Kornel Sijanta 6. b
Dajana Horvat 7. b
Nikolina Antal 7. b
Sanja Tumbas 7. c
Antonija Vujić 1. b
Darijana Šefer 2. a
Jovana Antal 4. b
Dejna Šefer 4. a
Ana Sabo 8. c
Kristina Crnković 8. a
Teodora Rakić 8. c
Lucija Buza 8. a
Teodora Gilović 8. b
Miloš Todosijević 8. b
Milena Kolar 8. c
Marija Vuković 8. c
Dušan Bajić 5. b
Petra Benčik 6. a
Katarina Vujić 5. a
Sara Vereb 6. c
Mihaela Kadić 4. b
Anđela Suturović 4. b
Mirjana Saulić 4. b
Melisa Gadžur 5. a
Matija Mamužić 8. a
Marija Imgrund 5. c

Glavni urednik

Sanjin Ivašić

Štampa

Čikoš štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

Dragi moji školarci, i svi vi dragi čitatelji našega časopisa, pozdravljam vas na početku novoga polugodišta i ujedno čestitam Dan škole. Vjerujem da ste se za vrijeme zimskoga raspusta uspjeli odmoriti, ali i da ste našli vremena da ove duge hladne zimske noći skratite uz poneki zanimljiv naslov. U ovom broju „Gupčevih školaraca“ pročitajte neke od preporuka za čitanje naših učenika.

Tematski, ovaj je broj časopisa posvećen stripu. Možete tako pročitati kako je i kada nastao strip, naučiti nešto o svojim omiljenim stripovskim junacima, ali i saznati zašto je strip prozvan devetom umjetnošću. Pored toga, pronaći ćete i stripove naših učenika, a kroz strip obnoviti i svoje znanje engleskog ili njemačkog jezika.

U svojoj redovitoj rubrici, naš župnik, u ovom nam je broju predstavio župnu crkvu. U zanimljivom članku otkrio je nešto o povijesti i nastanku crkve.

Sve je to samo dio zanimljivih sadržaja koji vas očekuju među koricama časopisa koji upravo prelistavate. Pronaći ćete tu i izvještaje s mnogih naših aktivnosti, izleta, posjeta kazalištu i kinu kao i susreta s brojnim gostima.

Dakako, i u ovom broju možete pronaći najveću vrijednost časopisa, učeničke literarne, likovne i fotografske radove. Uz želju za uspješno učenje, pozdravljam vas i nadam se da ćete rado posegnuti za našim časopisom u trenucima opuštanja.

Ravnateljica Stanislava Stantić Prčić

Iz sadržaja ...

Dečja nedelja	8
Susret učeničkih zadruga	13
Stripovi naših učenika	16
Priča o stripu	18
Nasatavnik – najljepše zanimanje	22
Hobi	27

Doček prvaka

Ove godine našu je školu upisalo 27 novih đaka prvaka. Prvoga dana škole dočekali smo ih i predstavili se prigodnim programom, a oni su upoznali i svoje nove učiteljice. Radujemo se budućim zajedničkim druženjima i učenju, a s veseljem ih očekujemo i u predstavi na nekom od budućih dočeka novih đaka prvaka.

HRVATSKI JEZIK

Šefer Bojan

DONJI TAVANKUT

Antal Miljana
Dudaš Danilo
Ištvanov Dušan
Juhas Dunja
Saulić Nemanja
Suknović Žana
Šegin Lara
Tomić Dunja
Matić Maja
Melnik Mihajlo
Moravčić Nemanja
Popović Teodora
Prčić Lara
Vujić Antonija

GORNJI TAVANKUT

Vajhand Nikola
Đukić Bojana
Saulić Ivan
Kekezović Violeta
Kajić Ivana
Moravčić Marija
Bošnjak Dunja
Kišak Dragan

LJUTOVO

Vuković Marko
Janečić Darijan
Kovačević Una
Mačković Marija

Dan grada Subotice

Grad Subotica 1. rujna već tradicionalno slavi svoj dan svečano obilježavajući datum kada je 1779. godine dobila status slobodnoga kraljevskog grada. Ove godine u toj su prilici u središtu grada organizirane višednevne kulturno-umjetničke manifestacije. Naša se škola predstavila u petak 2. rujna izvedbom igrokaza „Ljubav“. Riječ je o već poznatom igrokazu naše dramske sekcije u kojem se prisjećamo najpopularnijih književnih djela koja govore o ljubavi. Našlo se ovdje i Shakespearea i Petrarce i Desanke Maksimović i Vesne Parun i još mnogih vrijednih autora o kojima smo tijekom školovanja učili, ali i onih o kojima ćemo tek učiti. Naši učenici/glumci izvedbom su oduševili okupljene gledatelje, koji su ih za to nagradili glasnim aplauzom.

Projekcija filma „Čudnovate zgode Šegrta Hlapića“

Film „Čudnovate zgode Šegrta Hlapića“ vrlo je popularan hrvatski film za djecu, a nastao je prema romanu poznate hrvatske spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić. Projekcija filma održana je u prostorima HKPD-a „Matija Gubec“, a organizirao ju je poznati hrvatski redatelj i naš sumje-

štanin Branko Ištvančić. Posebna nam je čast bila ugostiti i upoznati se s redateljem filma Silvijem Petranovićem. Oduševljen toplim dočekom koji smo mu priredili, gospodin Petranović iznenadio nas je i poklonom kojeg je donio u Hlapićevoj torbi.

Redatelj Silvije Petranović i Branko Ištvančić

Kviz „Čitam sto na sat“

Pisac Miro Gavran i naš učenik Ivan Skenderović

Doris Orčić s nagradom

Svi mi koji volimo čitati, znamo da se od sredine listopada do sredine studenoga obilježava mjesec hrvatske knjige. Znamo to ne samo zato što nam je u tom razdoblju omogućeno vraćanje knjiga bez plaćanja zakasnine, nego i zato što se u to vrijeme održava kviz „Čitam sto na sat“. Kviz organiziraju Knjižnice grada Zagreba, a njime žele promovirati i motivirati učenike da još više čitaju. Ove su nam godine tako bila ponuđena tri zanimljiva romana: *Krugovi na vodi* Snježane Babić Višnjić, *Ljeto za pamćenje* Mire Gavrana i *Bio sam pas i opet sam* Nene Lončar (odnosno Pepe Puh). Nakon što su pročitali romane učenici su ispunili kviz-ankete, a troje ih je osvojilo i nagrade. Utješne nagrade osvojili su Doris Orčić iz VI. a i Matija Mamužić iz VIII. a, a glavnu nagradu, četverodnevno putovanje u Zagreb i posjet sajmu knjiga „Interliber“, osvojio je Ivan Skenderović iz VII. a. Nešto više o pročitanim knjigama, kao i osvojenim nagradama možete saznati u nastavku od sudionika kviza i nagrađenih učenika.

Krugovi na vodi

Ivor je dječak koji svoje ljetne praznike provodi s bakom. Budući da su mu roditelji prezaposleni, dani mu prolaze u samotnim tumananjima Jarunom. U jednom će takvom lutanju upoznati Janu. Za neobičnu će djevojčicu Ivor biti uvjeren da je sa sela, no ubrzo će shvatiti da ona nije zalutala sa sela, već da je dolutala iz 18. stoljeća. Kroz lik Jane, u brojnim komičnim situacijama, upoznajemo tako mnoge različitosti dvaju svjetova koje ona povezuje. Kako će se završiti neobična Ivorova avantura moći ćete saznati ako pročitate ovu zanimljivu i uzbudljivu knjigu.

Bio sam pas i opet sam

Ova neobična knjiga Nene Lončar pisana je iz pseće perspektive, što znači da nam glavni junak, pas Van Dog pripovijeda o svojim pustolovinama. Na ovu neobičnost autorica nam je ukazala već i podnaslovom u kojem se kaže da je roman s psećega prevela Pepa Puh (što je zapravo kombinacija autoričina krsnoga imena i djevojačkoga prezimena). Van Dog sasvim je običan pas, najbolji prijatelj svomemu gazdi, koji ga ne milo srđno, hladno i neljudski napušta. Započinje tako Van Dogova uzbudljiva životna priča prepuna napetih pustolovina koje ga naposljetku dovode novim gospodarima, kojima će postati najbolji prijatelj, ali i koji će mu tu ljubav znati uzvratiti.

Ljeto za pamćenje

Ovim nas je svojim romanom jedan od najpoznatijih hrvatskih pisaca za djecu i mlade, Miro Gavran, ponovno oduševio. Što se sve može dogoditi kada roditelji pošalju dječaka da prati svoga djeda na ljetovanju koje provodi s novopronađenom ljubavi iz Australije. Prepuna komičnih preokreta i zapleta, ova je knjiga oduševila velik broj čitatelja, a Gavran je za nju dobio nagradu „Mato Lovrak“ za najbolji dječji roman 2015. godine.

Леси се враћа кући

Леси, Џое и његови родитељи живели су у маленом селу у Гринал Бриџу. Сви у селу су познавали Леси која је Џоа увек верно чекала испред школе. Једнога их је дана посетио богати Војвода од Рудлинга и покушао купити Леси. Сам Каракло, Џоов отац га је одбио јер никакве паре не могу купити Леси. Војвода је био упоран, покушавао је покушавао, све док Сам није попустио притиснут сиромаштвом у које је обитељ у међувремену пала. Џоа је јако растужила очева одлука. Једнога дана, док је Леси била у кавезу и док нико није гледао, она је искочила из кавеза и отишла Џоу. Исто је поновила и сутрадан. Но, нареднога дана, војвода се одселио миљама далеко. Леси је била много тужна, а и Џое јер је страховао да више никада неће бити заједно. Присцила, војводина кћи, одлучила је, док нико не гледа, ослободити Леси јер је приметила да је тужна и да не једе. Ослобођена, Леси је радосно потрчала из дворишта и кренула на пут кући. Данима и недељама Леси је ишла реком. Након што је изашла из реке била је јако слаба и болесна. Док је пролазила селом, становници су је, мислећи да је дивља, гађали камењем. Након тога напали су је пси и ловци, али им је успела утећи. Тако је данима и месецима ишла гладна, жедна, болесна и слабашна, ходајући по блату. Након неколико месеци лутања, најзад дошла је у Гринал Бриџ код Џоа. Напокон опет заједно, били су срећни. Џое је окупао и очешљао Леси, а затим и нахранио. Леси је оздравила. И после тога Леси је остала живети заувек код Џоа.

Ова књига ми се посебно свидела јер говори о љубави пса Леси и дечака Џоа и њиховој жељи да остану заједно, да их нико не растави.

Милена Колар 8. ц

Marija Žeželj: Moj slatki život

Нађа је осмакџиња која је добила прво место у пливању (државни ниво) и воли да прави колаче. Добра је ученица, али се облачи неупадљиво и има само једну најбољу другарицу. Школа је за њу попут гладњачке арене. У живот јој улази Филип који је њена прва симпатија. Пomaже јој да се избори са Ninom, зловном популарном девојком која ју је осрамотила на журци. Књига је написана у савременом добу и препоручила би је свима који vole заплетене приче.

Marija Vuković, 8. c

Stari grobovi

Књига „Stari grobovi“ коју је написао Toni Parsons, нас води кроз дела и размишљања једног полицајца Макса Вулфа. Он је самохрани отац девојчице по имену Скаут. Када је добио случај да разреши убиство петочлане породице, где је најмлађе дете Бредли нестао, он непрестано размишља о Скаут и њеној сигурности. Породица је убијена омамљивачем за сток, и сви докази указују на убицу од пре 30 година. Убица је у насељу био познат по имену Кланаичар. Он је пре 30 година омамљивачем за сток убио четворочлану породицу.

Овај роман ми се посебно видео јер је током целе радње напет, живописно и брзо. Књигу „Stari grobovi“ би препоручила свима онима који vole напете заплете.

Marina Jakočević 8. c

Dečja nedelja

U programima Dečje nedelje tradicionalno učestvovali su i učenici viših razreda. U jezičkom kvizu sudjelovalo je pet grupa sa po pet učenika, a odgovarali su na jezička pitanja iz engleskog, nemačkog, mađarskog, bunjevačkog, hrvatskog i srpskog. Najuspešniji su bili učenici grupe pod nazivom *Cvetiči* koji su osvojili dvanaest poena.

Neki su se naši učenici pokazali i kao vrlo vešti i zabavni imitatori. Tridesetak učenika unutar aktivnosti *Tvoje lice zvuči poznato* prema unapred dodeljenim ulogama imitiralo je brojne slavne ličnosti i tako pokazalo svoju veštinu u glumi.

Iznimno je veselo bilo i na *Karaokama*, jednoj od najposećenijih aktivnosti, a na kojoj se pevalo i plesalo uz domaće i strane hitove.

U sportskom danu održana su takmičenja u odbojci, atletici i klikerovanju. Na odbojkaškom turniru zaigrale su i ekipe naših nastavnika. Među učenicima jedna od najomiljenijih aktivnosti je zamena uloga. Mogli su se tada okušati kao nastavnici, zaposlenici u školskoj upravi, stručni saradnici ili pomoćno osoblje.

Nakon zamene uloga, učenici su Dečju nedelju završili u subotičkom bioskopu *Eurocinema* gde su pogledali film *Ledeno doba – Veliki udar* i uživali u avanturama veverice Skret u potrazi za odbeglim žirom.

POBEDNICI NA ATLETSKIM TERENIMA:

u krosu:

- 5. razred: Ivan Vuković i Željana Tumbas
- 6. razred: Denis Juhas i Željana Horvat
- 7. razred: Stefan Tumbas i Zvezdana Bukvić
- 8. razred: Branimir Stantić i Lucija Buza

u bacanju kugle:

- 5. razred: Stefan Ugri i Elena Sekulić;
- 6. razred: Marko Benčik i Anamarija Ivković;
- 7. razred: Laslo Vukelić i Zvezdana Bukvić;
- 8. razred: Miloš Todosijević i Lucija Buza.

Dječji tjedan – niži razredi u Donjem Tavankutu

Dječju nedelju obilježili su i najmlađi učenici naše škole. Organizirane su tako bile sportske igre, jesenji maskenbal, izrađivali su jestive igračke od voća i povrća, a jednoga su dana međusobno prodavali i kupovali igračke. Dječja je nedelja završila posetom Dečjem narodnom pozorištu u Subotici gde je igrana predstava „Mališa u tami“. Bila je to prilika da neki od naših učenika po prvi put dožive pravi ambijent pozorišta sa svim efektima koje ono nudi. Posetu Subotici završili su u Američkom kutku gde su pogledali prvi crtani film na svetu.

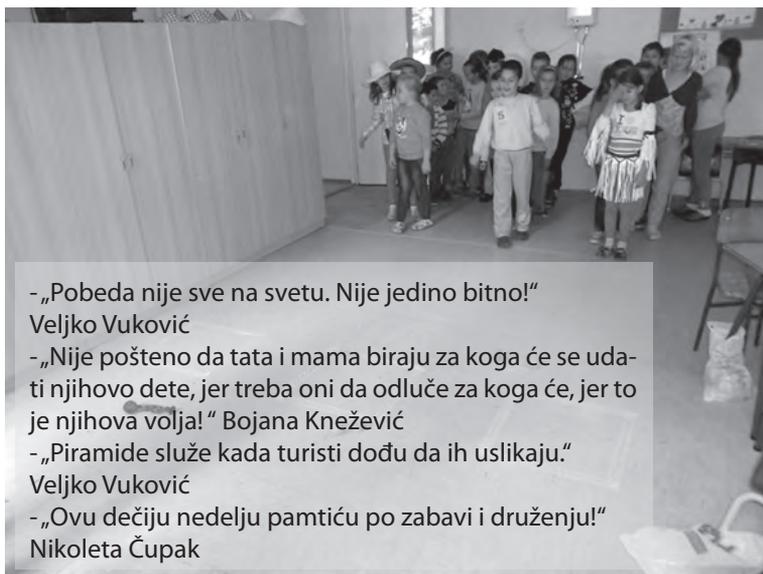

Dečja nedelja u Ljutovu

Dječja nedelja ove je godine u Ljutovu bila u olimpijskom duhu. Učenici su se tako upoznali sa značajem i povešću olimpizma te nekim značajnim takmičarima koji su obeležili dosad održane olimpijske igre. Osim sa sportskim delom, upoznali su se i s nekim znamenitostima svakoga od kontinenat predstavljenih olimpijskim

krugovima. U azijskom danu (krug žute boje) naučili smo nešto o najvećoj azijskoj zemlji – Kini, u afričkom danu slušali smo priče o životu starih Egipćana, njihovom drevnom pismu, hijeroglifima i njihovim vladarima – faraonima, u australskom danu upoznali smo se sa nekim zanimljivim životinjama i starosediocima ovoga kontinenta, poslednjega dana upoznali smo Ameriku i povijest Sjedinjenih Američkih Država.

- „Pobeda nije sve na svetu. Nije jedino bitno!“
Veljko Vuković
- „Nije pošteno da tata i mama biraju za koga će se udati njihovo dete, jer treba oni da odluče za koga će, jer to je njihova volja!“ Bojana Knežević
- „Piramide služe kada turisti dođu da ih uslikaju.“
Veljko Vuković
- „Ovu dečju nedelju pamtiću po zabavi i druženju!“
Nikoleta Čupak

Emina Tikvicki

Zovem se Emina Tikvicki, rođena sam u Subotici 22. 03. 1993. godine i nastavnica sam muzičke kulture u Osnovnoj školi „Matija Gubec“ u Tavankutu.

Ljubav za muziku gajim još od najmlađih dana, a cijeloga sam života za nju i vezana. Sa petnaest godina sam počela da sviram kao kantor u crkvi „Svetog Križa“ u Subotici, gde sam svirala mise na hrvatskom jeziku, a nakon pet godina sam se vratila u svoju župu „Isusova Uskrsnuća“, gde i danas pratim pevanje na misama na hrvatskom i mađarskom jeziku. Nakon osnovne škole upisala sam i srednju Muzičku školu, a potom i Akademiju umetnosti u Novom Sadu, smer Muzička pedagogija. Odlaskom na studije, dobila sam priliku da pevam u jednom od najprestižnijih horova u Srbiji „Novosadskom kamernom horu“, u kojem sam bila aktivan pevač četiri godine.

Neposredno posle završenih studija sam se zaposlila u osnovnoj školi „Matija Gubec“ u Tavankutu, kao nastavnik muzičke kulture. Ovdje uživam u svakodnevnom radu s mojim Tavankučanima uz puno pesme i smeha, ali i ponekad napornoga rada. Također, po završetku osnovnih studija, upisala sam master studije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, pored toga se i dalje trudim redovito obavljati nedeljne službe u crkvi, raditi kao nastavnik i učestvovati u muzičkom životu Subotice pevajući u katedralnom horu: „Albe Vikaković“, „Collegium musicum catholicum“, i od nedavno u pravoslavnom horu „Sveti Roman Melod“ iz Subotice.

Tradicija je oduvek bila sastavni deo moje porodice, te su se kod nas uvek negovali stari običaji. U osnovnoj školi sam aktivno igrala folklor, a takođe sam učestvovala četiri godine na međunarodnom takmičenju ručnih radova „MIRK“ sa kojeg sam, nakon osvojenja tri prva mesta stekla velemajstorsku diplomu u tehnici izrade predmeta od ljuskure. Danas tako, kad god se za to ukaže prilika, volim i sa svojim učenicima izrađivati razne predmete od ljuskure, a ove su godine to bili prigodni božićni ukrasi.

U subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije, po trideseti put održana je Zlatna harfa Subotičke biskupije. Učestvovalo je 13 dječjih župnih zborova i zbor vrtića „Marija Petković – Sunčica“.

Susret malih župnih zborova započeo je svečanim ulazom kroz „sveta vrata“ naše katedrale. Slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio Siniša Tumbas Loketić, župnik iz

Naši mališani predstavili su se pjesmom *Ta divna milost* uz pratnju školskog tamburaškog orkestra koji je uveličao ovu svečanost. Na kraju susreta prigodne diplome-zahvalnice za sudjelovanje na 30. Zlatnoj harfi Subotičke biskupije predstavnicima pojedinih zborova, u ime odsutnog biskupa, uručio je biskupijski savjetnik, mons. Andrija Anišić.

Selenče u zajedništvu sa župnicima koji su doveli svoju djecu na ovaj susret, na kojem je učestvovalo oko 350 mališana iz subotičkih i okolnih župa. Nastupilo je svih 14 dječjih zborova koji su izveli po jednu pjesmu po svom izboru u skladu s temom milosrđa, budući da se ove godine obilježava godina milosrđa.

Među ovim zborovima, peti po redu nastupio je i zbor župe Srca Isusova iz Donjeg Tavankuta, sastavljen od mnogobrojne djece iz viših razreda Osnovne škole „Matija Gubec“ iz Donjeg Tavankuta, pod vodstvom nastavnice glazbene kulture Emine Tikvicki i župnika vlč. Franje Ivankovića.

Dan kravate

U povodu obilježavanja dana kravate, koji se svake godine obilježava 18. listopada, učenici nižih i viših razreda OŠ "Matija Gubec" u Donjem Tavankutu imali su prigodu prisustvovati prezentaciji u kojoj su saznali više o kravati, njenom porijeklu, putovanju kroz vrijeme i načinu vezivanja. Nakon prezentacije učenici su kroz radionicu naučili kako vezati kravatu, a potom novostečeno znanje pokazati u natjecanju vezivanja.

Mnogi učenici i učenice za ovaj su dan odjenuli kravate koje su za ovu priliku posudili od svojih očeva, a neki su i izradili svoje unikatne kravate od papira. Akciji su se pridružili i brojni uposlenici.

Voditeljica ovog malog školskog projekta, nastavnica hrvatskog jezika, Josipa Kojić, kaže da je cilj naučiti učenike da svaka stvar ima svoju povijest, a da je kravata smatrana običnim modnim dodatkom pa je nedopustivo da učenici tako o njoj misle. Kravati, koja ima bogatu povijest, treba posvetiti mnogo pažnje, ne samo kao jednom simbolu Hrvatske, već i kao nečemu što je osvojilo svijet, careve, predsjednike, glumce, sportaše i sve one koji žele izgledati elegantno i lijepo, a potječe s naših prostora. Cilj je svake godine posvetiti jedan dan kravati i učenicima na nov i zanimljiv način donijeti priču o kravati.

Susret učeničkih zadruga

Ove jeseni ugotili smo nastavnike i učenike predstavnike učeničkih zadruga iz Hrvatske. Posjetili su nas predstavnici svih županijskih organizacija, a u zajedničkom druženju proveli tri uzbudljiva i poučna dana. Prvog smo dana tako goste upoznali s našim selom i to kroz radionicu potraga za blagom. Naime na određenim su lokacijama u Tavankutu bili skriveni zlatnici koje su sudionici morali pronaći, a zatim njima od čuvara slova otkupiti glagoljična slova. Otkupljena slova, kada su kompletirana, dala su konačno rješenje, poznati moto: „Kad se male ruke slože“. Kroz slamarsku i radionicu ljuskure sudionici su mogli naučiti

i neke tradicionalne načine izrade raznih ukrasnih predmeta. Naš prijatelj i suradnik, poznati subotički fotograf Augustin Juriga prezentirao je rad naše fotosekcije, a zatim i održao kratku fotografsku radionicu. Na radionici roljanja, gostima smo pokazali kako se to nekada, na *starovinski* način, bez glačala, glačalo. Druženje smo nastavili u klubu Mejsčina i *Disco dance night*. Sljedećega dana goste smo povelili na izlet do jezera Palić i zoološkog vrta, a zatim ih i proveli Suboticom pokazavši najznačajnije subotičke atrakcije. Sljedećega su se dana, prepuni pozitivnih dojmova, gosti vratili u Hrvatsku.

28. Smotra učeničkih zadruga u Zadru

Ravnateljica naše škole, Stanislava Stantić Prčić, nastavnica Kristina Kovačić, moja prijateljica iz razreda, Milena Mamužić i ja, krenule smo 4. listopada 2016. godine na 28. Smotru učeničkih zadruga u Zadar. Ondje smo bili četiri dana, a odsjeli smo u skromnom, ali jako lijepom hotelu „Donat“.

Na Smotru učeničkih zadruga i ove smo godine bili pozvani kao gosti. Prezentirali smo i prodavali naše prelijepo i poznate radove od slame, koji su privlačili pažnju posjetitelja i motivirali ih da požele doći u Tavankut. Također, svidjele su im se i naše svježje, zdrave tavankutske jabuke. Svi su ih hvalili, a mi

smo zapažali kako jedna po jedna nestaju. Drugi su zadrugari izlagali svoje proizvode, koji su bili zanimljivi i maštoviti. Osim rada, druženja i zabave na smotri, imali smo prilike razgledati zanimljiv i poznat grad Zadar. Njime nas je proveo naš vodič Šime, koji je bio ljubazan i zabavan i koji nas je mnogočemu naučio. Slušali smo poznate „Morske orgulje“, vidjeli „Pozdrav Suncu“, razgledali prelijepu katedralu, crkvu sv. Donata. Bili smo čak i u Muzeju iluzija gdje smo se dobro zabavili.

Prepuni lijepih uspomena i dojmova vratili smo se u naš Tavankut.

Kristina Crnković 8.a

Sajam knjiga u Beogradu

Učenci Osnovne škole „Matija Gubec“ iz Donjeg Tavankuta su 24.10. 2016. posetili 61. Međunarodni sajam knjiga u Beogradu. Imali su tri sata da obiđu četiri hale izložbenog prostora u kom je mnoštvo izdavača izlagalo svoja izdanja.

Potom smo posetili TC Ušće. Nakon toga, uputili smo se ka pešačkoj zoni centra grada koji smo obišli uz pratnju licenciranog vodiča agencije. Fotografisali smo se ispred spomenika kneza Mihajla Obrenovića. Gledali smo pozorišnu predstavu „Kir Janja“ koja je prikazana u Narodnom pozorištu u Beogradu.

Nakon ovog zanimljivog i uzbudljivog dana punog lepih utisaka i kupljenih knjiga, vratili smo se u Tavankut.

Predstava Čekaj do mraka

U Narodnom pozorištu u Subotici naši su učenici uživali u avanturističkom prikazu krimi predstave *Čekaj do mraka*. Predstava je nastala po motivima Notovog teksta sa namerom da na jedno veče preseli publiku u mali suterenski stan u Londonu, šezdesetih godina prošlog veka...

Suzi, glavni lik ove predstave naći će se u vrtlogu laži i prevare. Strahovanje za njenu sudbinu, nada da će uspeti u svom naumu, ljubav i humor čine zanimljivu pozorišnu formulu koja, pored dobre zabave, može publici pružiti i vrednu lekciju o lepoti i surovosti ljudske prirode.

Prepuni pozitivnih utisaka, učenici su se vratili kućama.

Adventski vašar

Plemenitost, sreća, ljubav i milost iskazani su u jednom danu. U Osnovnoj školi „Matija Gubec“ u Tavankutu 5. 12. 2016. godine održan je Adventski vašar sa početkom u 17 časova.

Ova svečanost je započela u duhu milosrđa dramatizacijom bajke *Polje milosrđa* Ivane Brlić-Mažuranić. Nakon igrokaza gosti su imali priliku u dvorani za tjelesni odgoj pogledaju izložbene štandove koje su predstavljali učenici naše škole. Male ruke mališana i ove godine su napravile prekrasne ikebane, čestitke, novogodišnje i božićne ukrase, te još mnoštvo zanimljivih predmeta koji su prisutni mogli kupiti.

Ovogodišnju adventsku radost sa nama su podjelili i dragi nam gosti iz Osnovne škole „Matija Gubec“ iz Piškorevaca.

Ravnateljica škole Stanislava Stantić Prčić pozdravila je prisutne, goste i učenike, nastavnike i roditelje i poželjela sretne i blagoslovene blagdane.

Gosti iz Piškorevaca

U prosincu posjetili su nas dragi gosti iz Osnovne škole „Matija Gubec“ iz Piškorevaca u Hrvatskoj. Gostima smo predstavili školu i upoznali ih s projektima na kojima radimo, a posebno im je bio zanimljiv projekt „Bogatstvo različitosti“ za koji su obećali da će na njemu sudjelovati. Proveli smo ih i našim selom i između ostaloga pokazali župnu crkvu i etnosalaš, a za kraj druženja pozvali ih da nam se pridruže na adventskom vašaru. Na vašaru su nam se pridružili i gosti iz Ministarstva obrazovanja iz Republike Hrvatske: pomoćnik ministra Momir Karin te Vera Šutalo i Ivana Pilko Čunčić zadužene za hrvatsku nastavu u inozemstvu. U dobrom raspoloženju naši su se gosti, ravnatelj škole, školski pedagog, psiholog i nastavnice, u kasnim večernjim satima vratili u Hrvatsku, a mi se radujemo novim prijateljstvima i prilikama za novim susretima u budućim projektima.

Dajana Horvat 7. b

Nikolina Antal 7. b

A ponekad se stečeno znanje može i kreativno primjeniti:

Trudili smo se jako
ali nam nije bilo lako.
Za učiti je mnogo bilo,
to nas je umalo ubilo.
Da naučimo stigli nismo,
zato Vam pišemo ovo pismo.
Draga razredna, mnogo Vas volimo,
i zato Vas mnogo molimo:
Budite dobri, učinite dobar gest
ODLOŽITE TEST!

Potpisani: Vaš dobri i jedini VIII c, Fića, Beneš, Mara, Nidžo, Norbi, Marina, Milena, Mačak, Dajana, Ribica, Joca, Doktor, Nemanja, Teodora, Ančica, Salma, Sajke, Futur I, Mario.

Strip

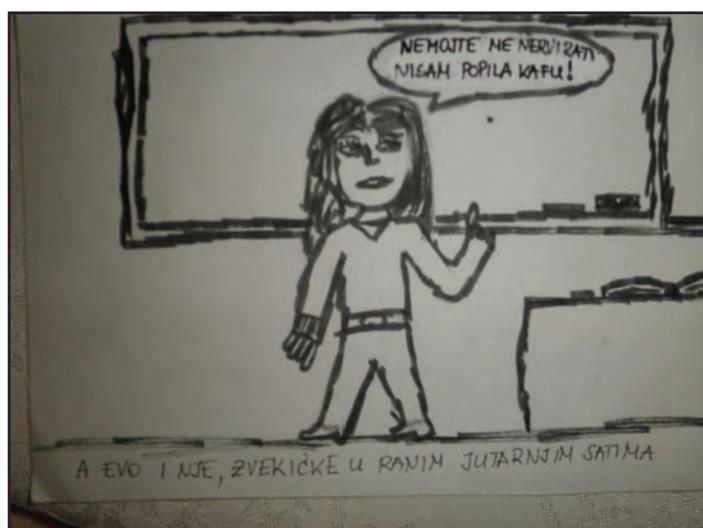

Vanja Tintor 7. c

ovi naših učenika

crtež: Mario Stantić 8. c
tekst: 8. c s razrednom

Priča o stripu

Za sigurno ste se do sada već susreli sa stripom (nekima se takav vid umjetnosti možda svidio više, a nekima manje), no jeste li se ikada zapitali odakle strip potječe. Što su bile preteče stripa? Koliko je umjetnost stripa stara? Tko je autor prvoga stripa? Tko su autori danas najpopularnijih stripova? Kako nastaje strip? I konačno, što je to uopće strip.

Što je strip?

Pa ovo bi druženje sa stripom možda najbolje bilo početi njegovim određenjem. Svatko tko je ikada zavirio unutar šarenih i primamljivo ilustriranih korica nekog od danas popularnih stripova, bez puno razmišljanja može odrediti definiciju stripa. Možemo prepoznati dva osnovna segmenta: vizualni i narativni. Vizualnom segmentu pripada crtež, a narativnom fabulativnost. Fabula u stripu može biti izložena riječima, međutim tekst (iako je u pravilu sastavni dio svakog stripa) nije i nužan. Ono što je za strip bitno, jest priča. Dakle, strip je niz crteža u narativnom slijedu.

Elementi stripa

Sad kad smo odredili što je strip, možemo pogledati od kojih se to elemenata strip sastoji.

1. Tema

Kao i svako umjetničko djelo, osnovu stripa čini tema. I teoretski najlakše ju je odrediti, tema je dakle ono o čemu strip govori, osnovni sadržaj.

2. Kadar

Kadar je zapravo okvir u kojem se nalazi jedan crtež, najmanji element u narativnom slijedu. Kadrovi se u pravilu nižu s lijeva nadesno ili odozgo naniže i na taj način stvaraju priču.

Moglo bi se reći da je po tome strip sličan i filmu (jer film zapravo čini niz slika, no zbog brzine njihova izmjenjivanja ostvaruju dojam kontinuiranih pokreta). I upravo se kao i u filmu mogu odrediti elementi kadra. I u stripu tako možemo odrediti plan, koji može biti:

- detalj
- krupni plan (samo glava)
- bliski plan (poprsje)
- srednji plan (cijeli lik čovjeka)
- total (prikaz prostora većega od čovjeka).

Tintinova avantura

Također, razlikujemo i tri osnovna rakursa (kuta pogleda na prikazano):

- gornji rakurs ili ptičiju perspektivu
- donji rakurs ili žablju perspektivu
- perspektiva promatrača.

Žuti dječak

3. Odnos slike i teksta

Kao što je već rečeno, strip predstavlja umjetničku formu koja povezuje likovni (vizuelni) i literarni izričaj. Tekst se u crtež može uklopiti na dva načina: ili u oblačiću koji posebnom formom ukazuje na govornika ili može biti ispisan na dnu kadra. Intonacija izgovorenoga teksta može se sugerirati oblikom oblačića. Tako će tekst koji se izgovara povišenim tonom ili u ljutnji biti u „nazubljenu“ oblačiću, a posebnim se oblikom oblačića mogu prikazati razmišljanja lika. Posebnim oblikom ili formom slova također se može sugerirati sve ono što bi nam u filmu bilo jasno iz tona kojim se riječi izgovaraju.

Povijest stripa

Iako strip pripada suvremenoj popularnoj kulturi, njegovi prapočeci sežu u daleku prošlost. Naime, još u staroegipatskim piramidama pronađeni su nizovi sličica poredanih tako da čine narativni slijed, a slične primjere možemo pronaći i u kulturi stare Grčke i Rima.

Ipak povijest i razvoj suvremenoga stripa možemo pratiti od sredine 19. stoljeća. Wilhelm Busch u njemačkim je novinama 1865. godine objavio strip *Max i Moritz*, a što se smatra prvim stripom u povijesti. Prvi stripovski magazin izašao je u Velikoj Britaniji 1884. godine, a prema glavnom liku koji se javlja u svakom izdanju nazvan je *Ally Sloper's Half Holiday*. Amerikanac Richard F. Outcalt autor je prvog stripa u kojem su dijalozi likova ispisan u „oblačićima“. Riječ je o seriji stripova *Hoganova ulica* (*Hogan's Ally*) i *Žuti dječak* (*The Yellow Kid*). Glavni je lik Outcaltovih stripova jednozubi čelavi dječakčić, a prvi objavljeni strip bio je naslovljen *Veliki pseći cirkus u McGooganovoj aveniji* (*The Great Dog Show in McGoogan Avenue*), koji je izdan 16. veljače 1896. godine. Otada, strip je krenuo u svoj galopirajući razvoj, proširivši se i do najskrivnijih kutaka naše planete.

Strip danas

U svijetu današnje proizvodnje stripa kao žarišta nametnula su se tri tržišta koja diktiraju trendove. U Francuskoj i Belgiji najzastupljeniji je umjetnički strip, što znači da autori imaju status umjetnika, a svoje radove izdaju u albumima od

Bonellijevi junaci

četdesetak stranica. U Japanu je najpopularnija vrsta stripa *manga*. Stripovi znaju biti vrlo opsežni, a opseg nekih prelazi i 10 000 stranica. Za mangu je karakterističan prikaz ljudskoga lica, na kojem se ističu neobično velike oči, a frizure su obično u neobičnim bojama. Danas možda najpoznatiji stripovi, stripovi o superjunacima, potječu iz Sjedinjenih Američkih Država. Likovi kao što su Batman, Spiderman, Superman, Hulk, posebni su po nekim svojim neobičnim i natprirodnim sposobnostima, a mnogi su od njih u novije vrijeme postali junacima iznimno popularnih filmova.

Pored navedenih, vrijedi izdvojiti i talijanski strip. Najpoznatiji i najkomercijalniji talijanski autor stripa je Sergio Bonelli, koji je osnovao i vlastitu izdavačku kuću. Autor je nekih od najpoznatijih i najpopularnijih junaka kao što su Zagor, Mister No, Dylan Dog, Martin Mystere i ostali. Talijanskom stripu pripada humoristično-satiričan strip Alan Ford autora scenarista Luciana Secchia (pseudonim Max Bunker) i Roberta Raviola (pseudonim Magnus). Riječ je o pustolovinama tajne organizacije, grupe TNT, kojoj je na čelu Broj Jedan, starac čije se pravo ime i godine ne znaju, a sam tvrdi da je star preko tisuću godina. Ostali su članovi grupe jednako živopisni (Alan Ford, Bob Rock, Šef, Jeremija, Grunf, Sir Oliver) i često svojim britkim humorom ili apsurdnim situacijama u kojima se nađu lucidno kritiziraju našu svakodnevicu.

Grupa TNT

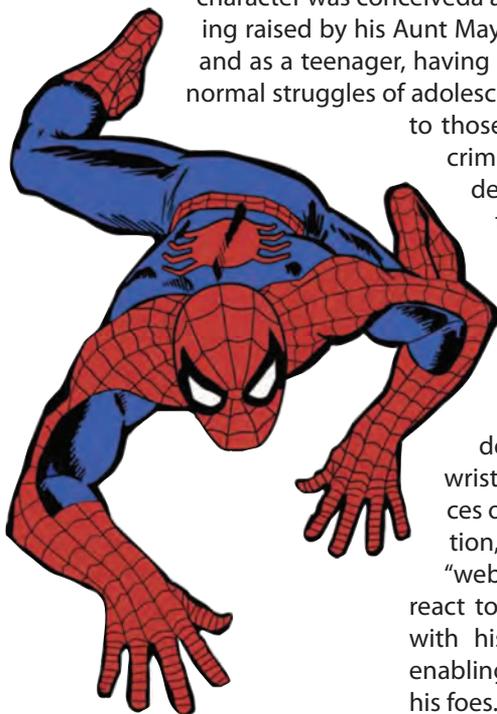
Stan Lee

Stanley Martin Lieber was born in New York in 1922. His family wasn't rich so he had to start working early. He got a job with a publishing company 'Timely' in the comics department. His first story was about Captain America in 1941. He worked under different names such as Stan Martin, S.T. Anley but he chose to keep Stan Lee and the publishing company also changed its name from 'Timely' to 'Marvel Comics'. He also created The Fantastic Four, the Incredible Hulk, Daredevil, Iron man and Spider-man. He first introduced Spiderman in the comic „Amazing Fantasy 15“ in August 1962. This comic was sold for \$1,100,000 to a private collection in 2011.

Dušan Bajić, 5.b

Spider-Man is a fictional superhero. The character was conceived as an orphan being raised by his Aunt May and Uncle Ben, and as a teenager, having to deal with the normal struggles of adolescence in addition

to those of a costumed crime-fighter. Spider-Man's creators gave him super strength and agility, the ability to cling to most surfaces, shoot spider-webs using wrist-mounted devices of his own invention, which he calls "web-shooters", and react to danger quickly with his "spider-sense", enabling him to combat his foes.

The Hulk is a fictional superhero, a green-skinned, hulking and muscular humanoid possessing a vast degree of physical strength.

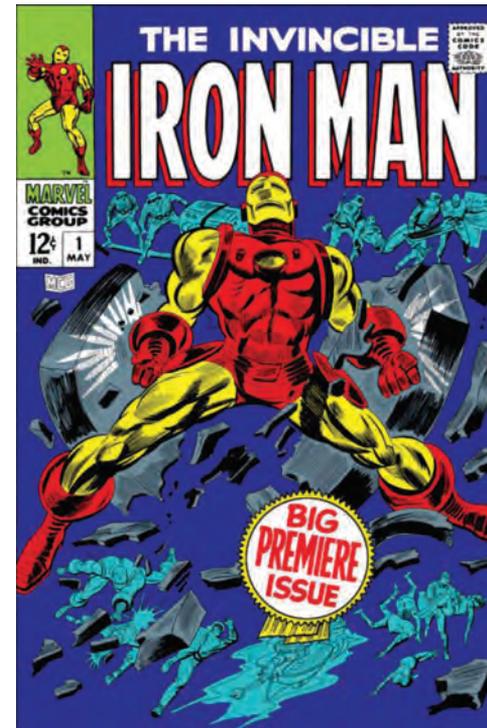

Following his accidental exposure to gamma radiation during the detonation of an experimental bomb, Banner is physically transformed into the Hulk when subjected to emotional stress, at or against his will, often leading to destructive rampages and conflicts that complicate Banner's civilian life. The Hulk's level of strength is normally conveyed as pro-

portionate to his level of anger.

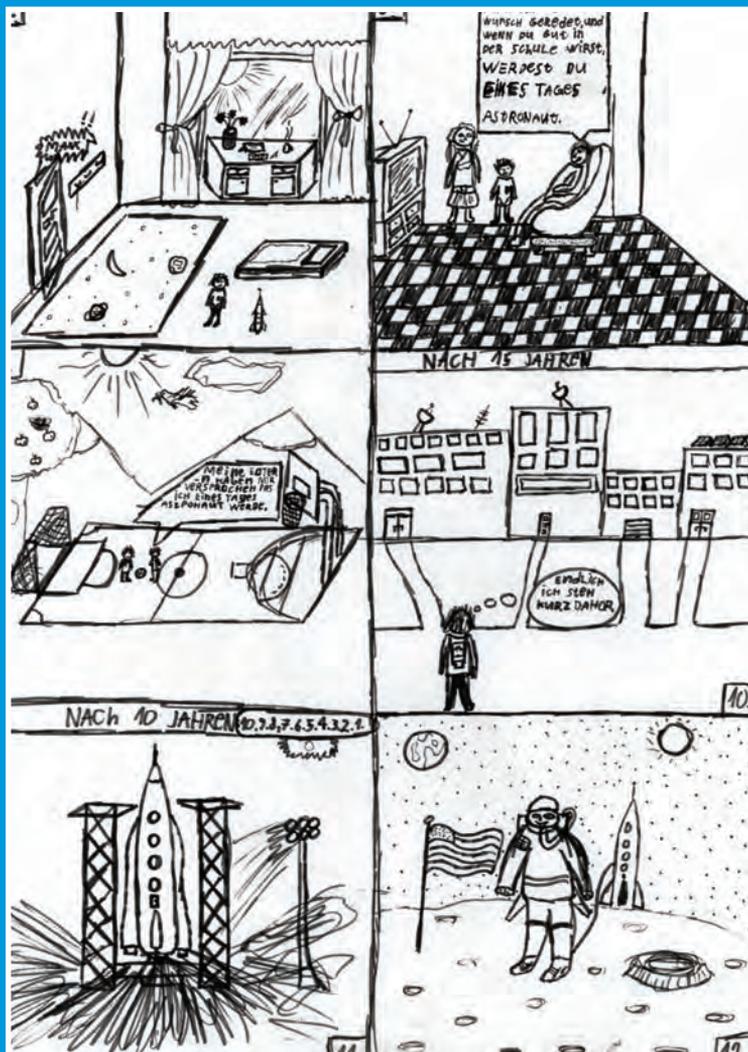
Iron Man (Anthony Edward "Tony" Stark)

An American billionaire, business magnate, and ingenious engineer, Tony Stark suffers a severe chest injury during a kidnapping in which his captors attempt to force him to build a weapon of mass destruction. He instead creates a powered suit of armor to save his life and escape captivity. Later, Stark augments his suit with weapons and other technological devices he designed through his company, Stark Industries. He uses the suit and successive versions to protect the world as Iron Man, while at first concealing his true identity.

The **X-Men** are mutants, a subspecies of humans who are born with superhuman abilities. The X-Men fight for peace and equality between normal humans and mutants in a world where antimutant bigotry is fierce and widespread. They are led by Charles Xavier, also known as Professor X, a powerful mutant telepath who can control and read minds.

Autor: Mario Stantić 8. c

Nick Knatterton

Nick Knatterton war eine zwischen 1950 und 1959 in der deutschen Illustrierten Quick erscheinende Comicserie mit der Hauptfigur eines Meisterdetektivs gleichen Namens.

Er ist die Hauptperson der Serie. Sein richtiger Name ist Nikolaus Kuno Freiherr von Knatter und er wurde im Schloss seiner Ahnen am gleichnamigen Fluss Knatter in der Nähe von Kyritz geboren. Seine Mutter ist Gräfin und liest von früh bis spät Kriminalromane. Sein Vater Kasimir Kuno Freiherr von Knatter ist ein reicher Baron. Auch Nick stöberte, seitdem er lesen konnte, in den Kriminalromanen seiner Mutter. Später beschloss er, Meisterdetektiv zu werden. Seine Familie war nur einverstanden, wenn er als Detektiv nicht den Namen Freiherr von Knatter verwendete. Er ist Anhänger der humanen Gewaltanwendung und verwendet meistens Kinnhaken, um seine Gegner zu betäuben. Er hat viele verschiedene Techniken von Kinnhaken. Außerdem hat er eine große Kombinationsgabe. Sein Kopf arbeitet wie ein Computer und löst damit die kniffligsten Fälle. Er hat den Hang zu Sprachspielereien (Kombiniere: Ich spiele eine Rolle im Film, nachdem man ihn eingewickelt hatte).

Nastavnik – najljepše zanimanje na svijetu

Za početak, recite nam nešto o sebi.

Moje ime je Slavko Benčik. Rođen sam 15.06.1971. godine u Subotici. Osnovnu školu sam završio u Tavankutu: prva tri razreda u područnoj školi – Vuković kraj, (koja je već dugi niz decenija zatvorena), a četvrti razred sam završio u sadašnjoj područnoj školi u Gornjem Tavankutu; od petog do osmog razreda sam išao u centralnu školu u Donjem Tavankutu. Srednju Kemijsku školu sam završio u Subotici, nakon čega sam studirao u Novom Sadu na Prirodno-matematičkom fakultetu, Institutu za kemiju. Nakon završetka studija se vraćam u svoje rodno selo gdje sticajem sretnih okolnosti ubrzo dobivam posao nastavnika kemije. Veći dio života sam živio u Gornjem Tavankutu, a posljednjih godina stanujem u blizini škole u Donjem Tavankutu. Oženjen sam i imam dvoje djece – Matiju i Petru.

Od kada radite kao nastavnik?

Kao nastavnik radim šesnaest godina (neki bi rekli već, a ja bih rekao tek šesnaest godina).

Predajete li pored kemije još neki predmet?

Trenutno predajem samo svoj osnovni predmet - kemiju, ali sam ranijih godina predavao i fiziku, kao i neke od izbornih predmeta: čuvare prirode, domaćinstvo, šah, informatiku.

Radite li u još nekoj školi sem naše?

Da. Pored rada u našoj školi - Osnovnoj školi „Matija Gubec“ Tavankut, posljednje tri godine paralelno radim i u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Đurđinu.

Volite li svoj posao?

Uz dužno poštovanje svim profesijama, svim zanimanjima, posao prosvjetnog radnika, koji podrazumijeva rad sa djecom je najljepši posao na svijetu. Naravno, kao i svaki drugi posao i naš posao ima djelova koji znaju da nas zabrinu, ali naš posao ima jednu posebnost koju ni jedan drugi posao nema, a to je, kao što sam već naglasio, rad s djecom, što čini naš posao najljepšim.

Da li ste od malena htjeli biti nastavnik kemije?

Mnoga djeca se od svog ranog djetinjstva, uglavnom kroz igru, usmjere ka nekom životnom zanimanju, i nerijetko od djece možemo čuti: „Kada odrastem postat ću učiteljica, ili glumica, ili liječnik, ili pilot...“ i zaista mnoga ova sanjarenja se i ostvare (naravno uz mnogo godina truda, rada, odricanja). Moje iskustvo je malo drugačije, odnosno ja se kao mali nisam igrao kemičara, već odluku da to postanem sam donio mnogo, mnogo godina kasnije, za vrijeme završne godine srednje škole.

Što vas je zainteresiralo kod kemije, pa ste odlučili biti nastavnik?

Kao učenik srednje kemijske škole imao sam prilike da se upoznam s kemijom u širem smislu, što je potaknulo dodatno interesiranje za ovu znanost, i što je zasigurno najviše utjecalo na moj životni put su laboratorijski pokusi, kao i cjelokupni rad u kemijskoj laboratoriji, koji je zauzimao u programu mog

smjera centralno mjesto. Mislim da su te dvije činjenice bile odlučne u mojoj odluci da nastavim s izučavanjem ove lijepe prirodne znanosti.

Da li je težak fakultet za nastavnika kemije?

Ne bih želio da nekoga uplašim, ali mislim da ni jedan fakultet nije lak, i bilo koji fakultet netko upisao, jedino što je sigurno je da se mora mnogo učiti i raditi da bi se došlo do krajnjeg cilja. Svaki fakultet ima svoje specifičnosti što ga čini posebnijim i težim od drugih, ali ako se nešto voli i ako nešto želite da završite tada se sve usputne poteškoće lakše savladavaju.

Koje bi bile vaše preporuke za metode učenja kemije?

Kemija pripada skupini prirodnih znanosti pored fizike, matematike, biologije, pa je i način usvajanja gradiva sličan, a to je vježbanje kemijskih formula i jednadžbi ispisivanjem istih u bilježnici, slično kao što se vježbaju zadaci iz fizike i matematike, ili skice iz biologije. Mnogi učenici su u zabludi što misle da je dovoljno gradivo iščitavati iz udžbenika i bilježnice bez vježbanja, i da će na taj način učenje biti uspješno.

Moja preporuka je da pokušaju da uče na gore pomenuti način; u početku će zasigurno biti malo teško, ali vremenom će biti mnogo lakše i ishod učenja će biti mnogo kvalitetniji.

Recite nam, iz vašeg iskustva koliko je nastavni predmet kemija učenicima zahtjevan?

Posljednjih godina se pokušava gradivo mnogih predmeta rasteretiti i obim gradiva smanjiti, tako i u kemiji. Mislim da još ima prostora i potrebe za daljim reduciranjem gradiva u cilju isticanja suštine gradiva predmeta, a izbjegavanjem suvišnih činjenica što nas može udaljiti od osnovnih i najvažnijih saznanja.

Petra Benčik, 6. a

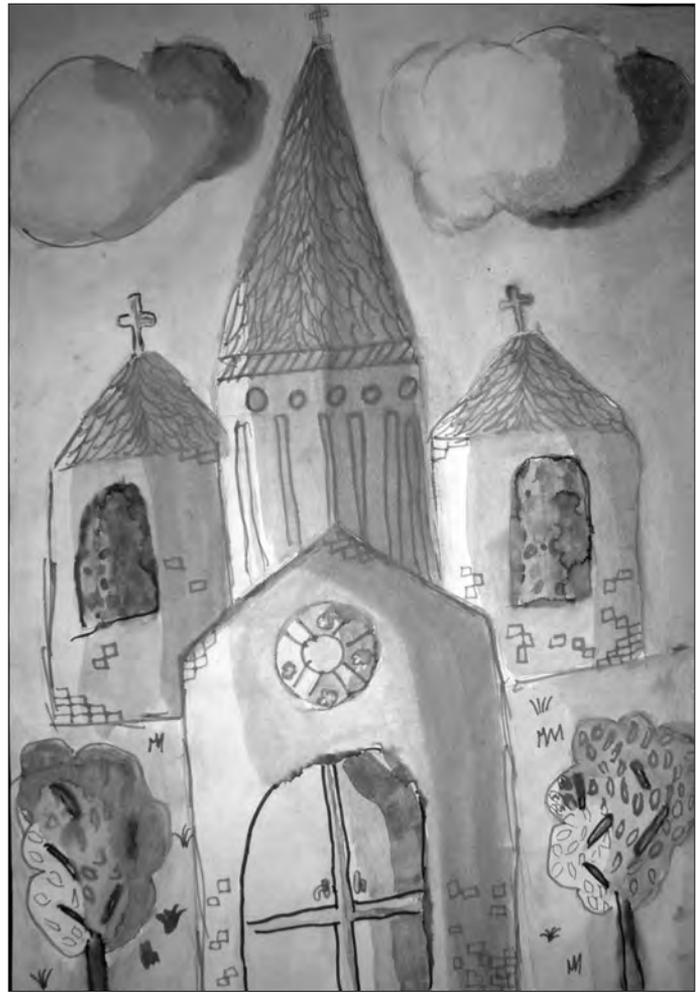
Crkva Srca Isusova u Tavankutu

Crkva u Donjem Tavankutu sagrađena je 1910. godine između dva postojeća naselja: Gornjeg Tavankuta i Ljutova. Crkva je građena jer je broj vjernika početkom prošlog stoljeća bio u naglom porastu. Matične knjige župe vode se od jeseni iste godine. Crkva i župa su posvećene Srcu Isusovu. Zvonik crkve visok je 46 metara, a tolika je i dužina crkve. Tlocrt crkve u obliku je latinskog križa, a glavni oltar okrenut je prema sjeveru. Unutrašnjost crkve krase pet oltara koji su smješteni u glavnoj i pomoćnim apsidama. Svodove apsida krase tri freske velikih dimenzija i na njima su prikazani: Presveto Trojstvo, Isus Krist Kralj i Marija Kraljica. U svetištu su dvije velike freske koje prikazuju Kristovo rođenje i njegovo uskrsnuće. Unutrašnjost crkve ukrašena je mnogim arabeskama, a na prozorima su vitraži oivičeni prirodnim motivima. Crkva je oslikana i iznutra uređena 1936. godine. Radove su izvela braća Horvat iz Maribora, a za sve je zaslužan tadašnji župnik Antun Berger. Iste godine u crkvi su postavljene mahaničke orgulje s 8 registara. Orgulje se koriste svake nedjelje za vrijeme župne mise i na njima svira naš orguljaš i zborovođa, Zoran Đereg, nastavnik matematike.

Prije petnaestak godina na crkvi su izvedeni značajni građevinski zahvati zahvaljujući prvenstveno tadašnjoj gradskoj vlasti. Obnovljen je krov u cijelosti; obnovljene su orgulje; zaštićeni su prozori; izvršena je elektrifikacija zvona... Prije dvije godine na crkvi su zamjenjena sva vrata i u cijelosti je obnovljen donji unutrašnji dio zidova. Također je obnovljena sva stolarija u crkvi.

Župa je imala najviše vjernika tridesetih godina prošlog stoljeća: oko osam tisuća. Danas župa ima oko četiri i pol tisuće vjernika. Godišnje bude tridesetak krštenja, petnaestak vjenčanja i šezdesetak ukopa.

Franjo Ivanković, vjeroučitelj

Ana Skenderović 6. c

Kornel Sijanta 6. b

Lijepi naš Tavankut

Postoji jedno malo selo na sjeveru Bačke, ono se zove Tavankut.

Tavankut je poznat po slami. Od slame se prave suveniri i slike. Postoje tri vrste slame koje se najčešće koriste to su: jecam, spelta i bankut. Spelta i bankut su se sadile u prošlosti. Posebnost našega sela je baš u ovome. U našem selu se održao „Svjetski kongres slame“ što je prvi put u povjesti da se takav kongres održi na selu. Tavankut je uvršten u turističko selo Vojvodine, te zbog toga su česte posjete turista iz čitavog svijeta. Pored galerije slika od slame, u selu se može vidjeti i crkva Srca Isusova, koja je stara preko sto godina, sa kojom se svi oduševimo jer je velika i jako lijepo oslikana. U selu se nalazi i Etno salaš „Balažević“. To je salaš

gdje se može vidjeti kako su nekada izgledali salaši, tamo postoji postavka stare sobe gdje se čuvaju stari predmeti, koje je teško sada naći. Predmeti su to koje su mještani sačuvali od svojih predaka, a sada ih poklonili Etno salašu. Tavankut je voćarski kraj. Nekada je bio pod vinogradima, a sada kada prolazimo vidimo voćnjake sa jabukama, kruškama, breskvama, marelicama i višnjama. Pošto postoje mnogi voćnjaci, postoje i voćarske zadruge. U centru sela se nalazi osnovna škola „Matija Gubec“, za mene najljepša škola. U našoj školi imamo i niz radionica, kroz koje svi učimo čuvati svoju baštinu.

Mi volimo da zovemo Tavankut „Misto di sunce grli Bačku“ jer zaista i jeste tako. Sunce nas grli, dobrota ljudi grije. Vrijedi doći u Tavankut, jer će ostati u srcima onih koji ga budu posjetili, pamtit će ga samo po dobrom i lijepom.

Katarina Vujić 5.a

Moje selo

Moje selo se zove Tavankut. Ono se nalazi na severu Bačke, uz samu granicu Mađarske. Selo je okruženo plodnom zemljom i voćnjacima.

U selu se nalazi pošta, zdravstvena ambulanta, škola, nekoliko kafana i ostale ustanove za potrebe meštana. U centru sela se nalazi crkva, koja se zove „Srce Isusovo“. U poslednjih par godina se razvio i seoski turizam, tako da imamo i etno salaš „Balažević“. Tokom cele godine imamo puno posla, s proleća kada počinju poslovi, i sve do zime dok se jabuke ne oberu. Pošto se obim posla povećava u selu, dolaze radnici okolnih mesta da pomažu u sezonskim poslovima.

Svakom je svoje mesto najlepše, tako je i meni moj Tavankut najlepši.

Sara Vereb 6. c

Dajana Horvat 7. b

Moje selo

Ako želite videti nepreglednu belinu zimi, zujanje pčela u proleće, talasaње zlatnog žita u leto i sve dугине boje jeseni, dođite u moje selo. Има и врло лепо име: Таванкут.

Таванкут није тешко наћи, налази се близу Суботице. Познато је село по земљорадњи, сточарству и пољопривреди. У Таванкуту се налазе разни плодни воћњаци, њиве, повртњаци и баште. Таванкут је један од богатијих делова Војводине, због вредних, жуљевитих руку наших родитеља. Иза таванкутских кућа и салаша се налазе њивве, воћњаци разних плодова, виногради, баште разноврсног поврћа, па као и баште разног мирисног цвећа. Куће у овом селу су већином старе, а ту се могу видети и салаши наших предака. Већина улица је асфалтирана, а има и доста колских путева. Салаши су укречени белом

бојом и са традиционалним зеленим и смеђим прозорима.

Таванкут је такође познат и по буњевачком нагласку. У овом селу живи више народа, разних националности. Има Срба, Хрвата, Буњеваца, Мађара и осталих народа. Битно је да се сви међусобно слажу и поштују. Таванкут се састоји из Доњег Таванкута, Горњег Таванкута и Љутова. Сва три села су подједнако важна и лепа. При уласку у Таванкут, види се и торањ наше сеоске цркве. Ту се налазе и продавнице, школа, обданиште као и остале установе. У Таванкуту има доста људи и деце. Сви се лепо слажемо. Народ који живи на овом подручју има велико срце и душу. Сви се воле и познају.

Знам да моје село није најлепше на свету, али за мене јесте. Овде су живели моји преци, ту живе моје баке и деде, као и ја. Такође овде станују и моји другари, рођаци и комшије. Нема лепших боја, мириса и погледа до места где небо љуби земљу. То има само моје село.

Марија Имгрунд 5. ц

Božić u mojoj porodici

Od svih praznika koje slavi moja porodica, Božić mi je najmiliji jer ima zdravo lipo običaja.

Na Božić se slavi Isusovo rođenje. Čeljad ide na ispovijed kako bi se na Božić mogli pričestiti. Za crkvu oblačimo svečano ruvo. Na Božić se pozdravljamo „Faljen Isus, čestitam vam Isusovo rođenje“, a otpozdravljamo „Živi i zdravi bili.“ Red je da se do Božića izmire svi dugovi jer se kaže, „Ko je dužan i na Božić je tužan.“ Lipo je svima oprostiti uvrjede jer praštanjem stvaramo Božić u srcu i svud oko nas. Božić se svečano svetkuje, čeljad se ne laća nikakog posla. Jedino

se mora naraniti josag i pilež. Važno je da cila porodica bude zajedno za astalom na svečanoj užini koja se pripravlja na poseban način. Obično se pripravlja friška, zlatna čorba, od pivca el morkače, kuvano meso sa sosom od višanja, pečena pučka sa duncom. Na kraju se zaslađivamo sitnim kolačima razni fela. Užnu počinjemo paljenjem sviće i molitvom. Za astalom je uvijek dobro raspoloženje. Srićni smo jer zajedno proslavljamo Božić. Lipo divanimo i šalimo se. Kuća je ispunjena dobrim raspoloženjem.

Božić je najlipči blagdan jer je ispunjen zimskom i prazničnom čarolijom.

Mihaela Kadić, 4.b

Nikolina Antal 7. b

Sanja Tumbas 7. c

Stigla nam je zima

Zima nam je stigla i dani su sve hladniji. Svako jutro na travi ima puno inja i skoro je sve bilo.

Često duva ladan vitar, a kroz gustu maglu se čuju divlje patke. Žalosna sam jer nema sniga. Prija nekoliko dana je počeo malo padati al je brzo i pristo i otopio se. Isprid moje kuće je velika njiva na koju je jedan čovik jesenas posijao žito. Njiva se sad bili od sniga. Na drvima vise ledenice ko najlipči zimski ukrasi. Kad izađem napolje, dobro se obu-

ćem da se ne smrznem. Mi, dica, obično se sigramo svakojake zimske igre. Čeljad sprema drva za loženje i rani josag. Volimo zimu, al se svi brzo uvlačimo u kuću di je vruće. Najvećma se volim ugrijati pored vruće peći i čitati najdražu knjigu. Zdravo se radujem praznicima koji dolaze. Znam da će bit zdravo lipo, svečano i veselo. Cila porodica će bit zajedno. To je zdravo lipo.

Volim zimu jer je onda sve lipo, bilo al i svečano zbog praznika.

Anđela Suturović, 4.b

Zimske radosti

Svi smo zdravo čekali zimu, koja je već konačno stigla u naše selo.

Probudila sam se i kroz pendžer vidila prve pahulje. Zdravo sam bila radosna. Brzo sam se obukla, malo ila i istrčala na snig u sigru. Pozvala sam u sigru i moju drugaricu Milicu. Prvo smo se sankale, a onda smo pravile Sniška Bilića. Napravali smo ga visokog, skoro, ko ja. Na glavu smo mu metnili crveni lonac na bile bobice, stari Milicin šal i nos od čutke.

Sigrala sam sam se i sa mojom sestrom Marijanom. Grudvale smo se i sa našim bratom Ivanom. Kad smo ušli u kuću, ja sam bila najmokrija od sniga, od svih nas. Grijala sam se nuz vruću peć. U kući nas je čekala grana koju je tribalo okititi. Zdravo smo se obradovali kićenju grane. Ja sam dodavala kuglje, a Marijana ji je mećala na granu. Bilo nam je zdravo lipo i zabavno.

Volim zimu jer nam uvijek donese zimske radosti, snig, sankanje, grudvanje i praznike. Najvećma volim kićenje grane, jer ispod nje Bogica uvijek metne lipe darove.

Mirjana Saulić, 4.b

Antonija Vujić 1. b

U naše selo je stiglo jesen pa je sve
 zoreno.
 Kad je jesen onako pada kiša pa moramo
 nositi kape kiseljane. U selu svi nose kape
 kiseljane. Svi se raduju jeseni zato što je došlo
 prelepim bojama. Djeca skupljaju lišće, mogu
 da skaku po njemu, kao po mekavim dušeci.
 Tamni i teški oblaci se skupljaju prema našem
 selu i počinje padati kiša. Kad je jesen onako su
 gole krošnje. Ljudi skupljaju tine i sočne plodove
 da mogu da ih jedu, male slatke, krompir i
 džem. Svi u selu vole plodove. Lišće opada sa
 drveća zato što se osušilo pa je zemlja puna
 zarenih lišća. Ona ljudi moraju skupljati sve lišće.
 Zareno je sve lišće kao opadne sa drveća stvaraju
 prelepe zaren tepih na kojem volim da idem.
 Volim jesen zato što kad pada kiša onda
 moramo nositi kape zorene kiseljane. Uzdah
 ljudi mirise, a priroda prelepa u bojama moloci
 nos pogled.

Dejna Šefer 4. a

Darijana Šefer 2. a

Jesen
 Jesen
 Jesen sa nama,
 Jesen u nama,
 Prelepa svakoj dala.
 Jesen se žuti,
 Jesen se žuti,
 Jesen nam daje šara

Jovana Antal 4. b

HOBI

kreativno slobodno vrijeme

Hobi je aktivnost koju uživate raditi, to je nešto po vašem izboru, jedinstveno, po vašem ukusu i odabrano s obzirom na vaš talent. Hobi može poboljšati blagostanje našeg duha i može imati višestruka pozitivna značenja za naš život. Baš kao što je tjelovježba važna za tijelo, tako je i opuštanje bitno za naš um. Kreativna snaga energije koja se nalazi u svima nama ne bi trebala biti potisnuta. Studije pokazuju da ljudi koji se bave aktivnošću koju vole, imaju manje vjerojatnosti da će patiti od tjeskobe, bijesa, depresije i ostalih negativnih osjećaja.

Evo nekoliko razloga zašto je hobi važan:

Hobi je najlakši način za vraćanje pozitivnog duha kada se loše osjećate ili ste pod stresom. Aktivnost koju sami odaberete za hobi uvijek će vam dati zadovoljstvo i pomoći vam da se opustite. Čak i ako se opušate uz svoj hobi kratko vrijeme, još uvijek možete osjetiti razliku u razini energije i duha prije i nakon aktivnosti.

Možda je jedan od najboljih aktivnih načina da ste u kontaktu sa samim sobom taj da se istražite kroz svoj hobi. To je privatno vrijeme koje imate za sebe. Zanimljivo je što, kada imate hobi, uvijek ćete nastojati stvoriti vremena za sebe i upravljati svojim rasporedom.

Mnogi ljudi su procvat karijere imali upravo iz svog hobija. Posebno veseli činjenica da su karijera i rad ujedno i izvor opuštanja pa ako je hobi alternativa za karijeru nitko sretniji od vas samih.

Hobi je važan za držanje kontrole nad samim sobom i daje vam osjećaj slobode na način na koji želite potrošiti svoje dragocjeno vrijeme.

Bavljenje hobiem možda će vam otkriti da imate talent za nešto neobično, a za što niste niti znali.

Hobi je svakako prilika za upoznavanje ljudi sličnih ukusa i onih s kojima imate nešto zajedničko.

Uz hobi imate i priliku za dijeljenje. Ono što napravite ili naučite kroz svoj hobi, daje vam nešto što možete podijeliti s drugima. Hobiji poput glazbe i kazališta omogućuju dijeljenje iskustva u umjetnosti. Ljudi koji vole fotografiju vole podijeliti svoje fotografije kako bi ih i drugi vidjeli. Ovo su samo neki od razloga zašto nešto podijeliti s drugim osobama.

Ako ga još uvijek nemate, odaberite i vi hobi po vašoj mjeri! Donosimo vam nekoliko neobičnih hobija poznatih ličnosti:

Hobi Johnnnyja Deppa je igranje s barbicama.

Angelina Jolie spava s noževima i bodežima.

Leonardo DiCaprio ima veliku zbirku različitih akcijskih figurica te ih ponekad prodaje na aukcijama.

Cristiano Ronaldo voli igrati Bingo sa starijim ljudima.

Justin Bieber može složiti Rubikovu kocku za 2 minute.

Heidi Klum često slika, a svoje radove daruje prijateljima.

Kada ne drži gitaru u ruci, basista "Pepera" Fli vreme provodi u prirodi i bavi se pčelarstvom.

Tom Cruise, koji se proslavio ulogama u akcionim filmovima, trenira mačevanje. On je ovim hobiem "zarazio" i svoje prijatelje fudbalera Davida Beckhama i kolegu glumca Willa Smitha, a ima i posebnu sobu namjenjenu za praktkovanje ove vještine.

Tekst preuzet s interneta.

Omiljeni hobi

Moje ime je Melisa. Igram folklor već šest godina.

Koreograf mi se zove Darko, i odličan je folkloroš. Probe folkloru imamo utorkom i četvrtkom. Omiljena igra mi je „Slavonija“. U „Slavoniji“ pjevamo, igramo, a i skačemo što se tiče naše izmišljene koreografije. Prije nekoliko dana imali smo koncert s folklorom, i ja sam igrala „Slavoniju“ i prezadovoljna sam našom koreografijom. Bili smo odlični, ali i najbolji. Za mene je folklor sve. Od prvog dana mog prisustva na folkloru je bilo malo dosadno, ali sada... Sada je sve drugačije i zabavnije. U mlađoj grupi folkloru nismo naporno radili, ali ovdje u srednjoj grupi, radimo punom parom, i pokušavamo savladati korake, ali svakako ih savladamo. Bićemo mi savršeni ako budemo to htjeli.

Volim folklor zato što je on moj život, a ne obična igra.

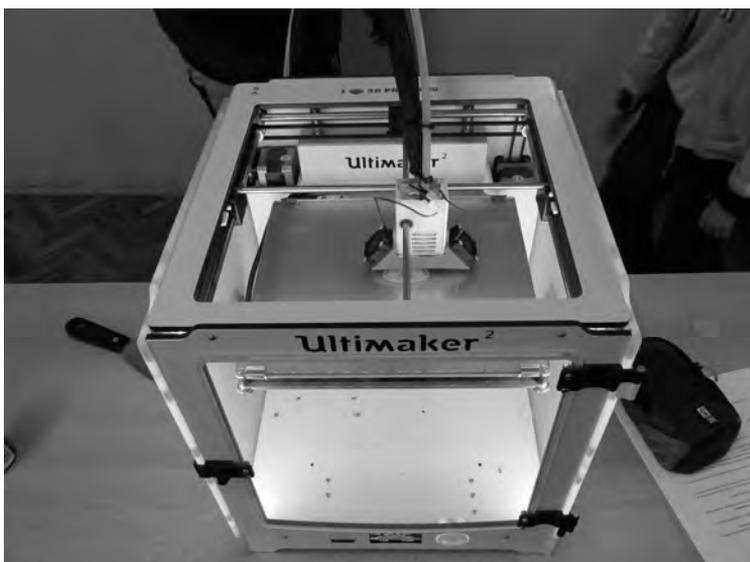
Melisa Gadžur 5.a

II. škola tehničkih aktivnosti Tavankut

U našoj je školi ove jeseni održana i „II. mala škola tehničkih aktivnosti Tavankut“. U toj su nas prilici posjetili predstavnici Zajednice tehničke kulture Osječko-baranjske županije i Zajednice tehničke kulture grada Osijeka. Na radionici nam je tako pokazano kako raditi s 3D-printerom, a naučeno smo mogli odmah i pokazati. Tako smo koristeći printer „Ultimaker 2“ izradili nekoliko modela, a između ostaloga i model salaša. Na radionici uporabnih tehničkih tvorevina naučili smo raditi s Unimat 1 Basic strojem i pomoću njega izradili smo drvena kolica. Na radionici zrakoplovnoga modelarstva izrađivali smo modele zrakoplova koji su nam poslužili i za kasnije natjecanje u najdužem letu. Susret je završen dodjelom pohvalnica i nagrada svim učenicima koji su sudjelovali u programu, a najbolji učenici dobili su medalju.

Susret malih pjesnika

U četvrtak, 24.11. ravnateljica naše škole Stanislava Stantić Prčić, učenica 7.a odjela Ana Vereb i ja krenule smo u hrvatski grad Cernik radi susreta mladih pjesnika Slavonije i Baranje. Naša škola se nije natjecala, ali bili smo pozvani u goste. U Cerniku smo bili dva dana. Dočekali su nas radosni i puni pozitivne energije što je i nas činilo još radosnijima što smo došli i upoznali nove prijatelje. Anu i mene ugostili su divni domaćini s kojima smo se sprijateljile i koji su se trudili da nam bude lijepo, ugodno i da se osjećamo kao da smo doma. Iako smo kratko bili tamo, vidjeli smo mnogo zanimljivih stvari. Kao što je naprimjer njihova velika crkva i samostan, a i vidjeli smo predivan dugi križni put. U programu sam zaista uživala. Čula sam mnoge divne pjesmice koje su napisala nevjerojatno talentirana djeca. Lijepo sam se provela u Cerniku i ako ikada budete imali prilike ići onamo, sigurno ćete se i vi jako lijepo provesti.

Kristina Crnković 8.a

MAJKA

Kad čuješ riči svoje majke,
kao da čuješ najlipše bajke.

Pa i kad te tuga u tuđini mori
Sjeti se kako majka uvik vedro zbori.

Majčinih se riči uvik rado siti,
One te uvijek najbolje znadu tješiti.

Srce će ti tada, barem i na tren,
odlutati njivom, voćnjakom salašem.

Zdravko Ostrogonac 7. a

VJETAR

Vjetar puhnuo
i ptice odletjele
stigla je jesen

Sara Vuković 7. a

SAN

Idem kući spavati,
sutra ću biti
naspavan

Nikola Moravčić 7. a

Школска слава у нашој школи

Дан школске славе, Светог Саву, заштитника ученика, учитеља и наставника, и ове смо године традиционално обележили 27. јануара.

Свечана приредба је одржана у Горњем Тавнакуту. Низ песама, игроказ и музичке нумере говоре о животу и раду Светог Саве који нам је оставио свевремени завет доброте и милосрђа. Његова пожртвованост и просветитељски рад осветљавају вековима стазе науке и просвете. Дао је пример младима како треба учити, залагати се и поштовати друге и ширити свеопште добро. Игроказ су припремиле наставнице Слађана Кнежевић и Јелена Ракић, сценографију је израдио наставник Кристијан Миланковић, а хор и оркестар припремила је наставница Емина Тиквицки.

Dan borbe protiv AIDS-a

01.12. SVJETSKI
DAN BORBE
PROTIV AIDS-a

Kao i prethodnih godina, i ove je godine u našoj školi obilježen 1. prosinca, Svjetski dan borbe protiv AIDS-a. AIDS je skraćena engleskoga naziva za sindrom stečenog nedostatka imuniteta (eng. Acquired Immunodeficiency Syndrome – AIDS), bolesti koja je još poznata i pod nazivom SIDA (prema franc. Syndrome d'Immuno Déficience Acquisse – SIDA).

Ovaj su dan u Osnovnoj školi „Matija Gubec“ obilježili svi učenici viših razreda sa svojim nastavnicima. Na vratima svake učionice tako se našala kratka obavijest o ovome danu i što se njime obilježava, a uz nju je stajala i naljepnica s prepoznatljivim simbolom. Riječ je o poznatoj crvenoj vrpici, koja se kao simbol preuzela iz američke tradicije gdje se vezivanjem crvene vrpce oko debla drveta iskazivala potpora dragim i udaljenim osobama.

U okviru aktivnosti vezanih za obilježavanje Svjetskoga dana borbe protiv AIDS-a, učenici su za vrijeme odmora pogledali i kratak informativni film u kojem je bilo riječi o opasnostima i načinima sprečavanja zaraze. Na ovaj se način mlade potaklo da razmisle o svim opasnostima neodgovornoga ponašanja i važnosti opreza u slučaju nailaska na predmete koji na sebi mogu nositi tragove zaražene krvi.

Dan borbe protiv trgovine ljudima

Trgovina ljudima u savremenom je svetu sveprisutan i nezaobilazan problem te jedna od najbrže rastućih kriminalnih aktivnosti. Da bi se, ponajprije kod dece, razvila svest o ovom problemu, 18. oktobra u Europi se obeležava kao Dan borbe protiv trgovine ljudima, a prigodnim programom obeležili smo ga i u našoj školi. Predstavnicima Đačkog parlamenta animirali su učenike viših razreda i pozvali ih da u školskom hodniku pogledaju prezentaciju pod nazivom Dan borbe protiv trgovine ljudima. Učenicima je skrenuta pažnja na značaj ovog problema i mogućnosti kako se ljudi mogu naći u rukama trgovaca ljudima, kao i kome se treba obratiti za pomoć.

Pre same prezentacije pogledali smo kratku najavu za film Posmatrač, a nakon toga edukativni film Dve devojčice u kome je reč o ovom problemu.

Nastavnici Kristijan Milanković, Jelena Rakić i Ibolja Vukobratović su ukasili pano na ulazu u školu.

Izložba „Metamorfozis“

Umjesecu rujnu sa svojim drugovima iz osmih razreda naše škole „Matija Gubec“ u Tavankutu, posjetio sam izložbu „Metamorfozis“ u Subotici.

Izložba je bila prikaz života ovisnika o raznim vrstama droge, njihovom psihičkom i moralnom propadanju i o vrlo teškoj i dugoj borbi odvikavanja. Sve faze ovisnosti prikazane su na vrlo zanimljiv način i to kroz pet soba kroz koje smo prolazili. U svakoj sobi prikazan je jedan od problema. Prva soba bila je namještena poput dnevne sobe u kojoj smo se opustili i razgovarali o raznim vrstama nasilja kao što su psihičko zlostavljanje, seksualno, elektronsko i verbalno. U istoj prostoriji smo pogledali kratak film o ispovijesti narkomana kako su i zašto počeli uzimati drogu. Najčešći razlozi su bili zapostavljenost od strane obitelji, radoznalost ili želja za isticanjem u društvu. U drugoj sobi vidjeli smo slike raznih vrsta droge i, kroz simulaciju halucinacije, kako drogirane osobe doživljavaju stvarnost.

Treća je soba bila soba ogledala i prikaz kako se ovisnik drogiraju i čime. U četvrtoj sobi prikazan je život narkomana, koji su išli na odvikavanje i nisu bili dovoljno jaki pa su se ponovo drogirali i umrli. Soba je bila puna zanimljivih polomljenih stvari što prikazuju kako osoba koja se drogiraju uništava obitelj i imovinu. U posljednjoj, petoj sobi, ovisnik konačno shvaća da je na samome dnu života, želi se vratiti na pravi put, koji će biti isto tako težak i dug. Ne postoji prečica kojom bi se brzo mogao vratiti na početak. Opet sve treba proživjeti, vratiti se unazad kroz sve prostorije tj. istim se putem vratiti na sam početak.

Ova je izložba na mene ostavila poseban dojam. Osjećao sam neki nemir, ali je dobro što sam imao prigodu vidjeti kako čovjek zbog neznanja ili radoznalosti eksperimentirajući s drogom može upasti u ponor iz kojega možda nikada više neće moći izaći.

Matija Mamuzić, 8. a

FOTO SEKCIJA

CIP – Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373-3/.4(497.113)
Gupčevi školarci : časopis učenika, učitelja i
nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut /
glavni urednik: Sanjin Ivašić – God. 5, br. 9 (februar 2017) –
Donji Tavankut : OŠ „Matija Gubec“, 2017 – (Subotica:
Čikoš štampa). – Ilustr., : 30cm

Dva puta godišnje
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

Ana Sabo 8. c

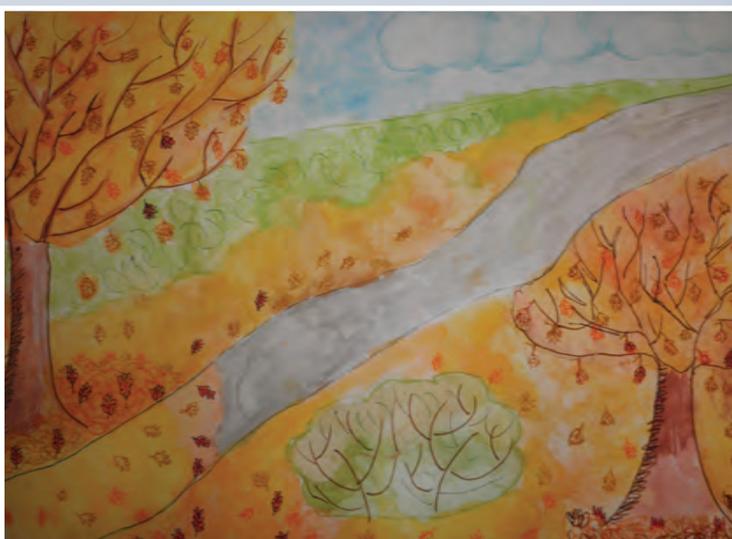
Lucija Buza 8. a

Kristina Crnković 8. a

Teodora Gilović 8. b

Teodora Rakić 8. c

Miloš Todosijević 8. b